

Αγαπητοί συνάδελφοι

Με έκπληξη διάβασα πριν από λίγο, επιστολή την οποία μου έστειλε ο συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των εργαζομένων Απόλλωνας Λιακόπουλος , την οποία μου γνωστοποίησε ως επιστολή διαμαρτυρίας της Γενικής Συνέλευσης για τη διακοπή της συνεργασίας με τη συνάδελφο Αφροδίτη Ερμίδη.

Η έκπληξή μου αφορά και το περιεχόμενο της επιστολής αλλά και το γεγονός (για μια ακόμη φορά) ότι ο συνδικαλιστικός εκπρόσωπος δεν κάνει τον κόπο να επικοινωνήσει μαζί μου για να ζητήσει έστω εξηγήσεις.

Είναι η πολλοστή φορά που ο συνάδελφος Λιακόπουλος, κάνοντας κατάχρηση της ιδιότητάς του ως εκπρόσωπος των εργαζομένων, προχωρά σε προσωπικές «πρωτοβουλίες» τις οποίες ονομάζει δήθεν συνδικαλιστική δραστηριότητα. Δεν ξέρω που αποσκοπεί, αλλά συνήθης συνδικαλιστική πρακτική δεν είναι. Ούτε και δίκαιη. Για πολλοστή φορά ο συνάδελφος Λιακόπουλος, χωρίς να καλέσει σε συνέλευση όλους τους εργαζόμενους, δίνοντας μάλιστα το χρονικό περιθώριο για να προσέλθουν, ετοιμάζει ένα κείμενο, το διαβάζει στους παρευρισκόμενους και το βαφτίζει απόφαση γενικής συνέλευσης. Το κείμενο αυτό δεν μπαίνει καν σε ψηφοφορία για να καταμετρηθούν οι απόψεις αλλά καλεί δήθεν όποιον διαφωνεί να τον ενημερώσει. Μέσα από τον εκφυλισμό της διαδικασίας, προφανώς τον ενδιαφέρει απλώς να κατηγορήσει εμένα.

Να προσθέσω μια λεπτομέρεια. Η συνάδελφος Ερμίδη, μόλις την ενημέρωσε το λογιστήριο ότι τελειώνει η συνεργασία, υπέγραψε τη λύση της σύμβασης και μάλιστα σχολίασε πως «ίσως να είναι καλύτερα έτσι». Μετά τη συνάντησή της με τον Λιακόπουλο τον οποίο ενημέρωσε τυπικά, επανήλθε λέγοντας ότι θέλει να πάρει πίσω την υπογραφή της ενώ ο συνάδελφος Λιακόπουλος έβγαλε τρέχοντας ανακοίνωση με την οποία αποκαλεί την απόλυση «εκδικητική».

Να πάμε τώρα στην ουσία. Στην επιστολή αποκαλείται η λήξη της σύμβαση εκδικητική. Γιατί είναι εκδικητική; Ποια είναι η εκδίκησή μου και για τι πράγμα; Πριν από έξι μήνες, έληξε η συνεργασία της εφημερίδας με τον Παναγιώτη Φρούντζο ο οποίος ήταν διευθυντικό στέλεχος. Το εκδικητικό θα ήταν να κάνει κάτι κακό απέναντι σε εμένα ο Φρούντζος για να εκδικηθεί που τον απέλυσα. Εγώ σε τι να τον εκδικηθώ; Δουλέψαμε χρόνια μαζί και κάποια στιγμή, σταμάτησε η συνεργασία μας.

Η Αφροδίτη έμεινε για καιρό στην εφημερίδα και η απόφαση για να τερματιστεί η συνεργασία μας πάρθηκε από εμένα, μετά από ανασχεδιασμό του Docville υπό τη νέα αρχισυνταξία. Ο νέος σχεδιασμός απαιτεί ρεπόρτερ έρευνας για να ασχοληθεί με θέματα του Υπουργείου Πολιτισμού. Αυτή την ευθύνη δεν μπορεί να την έχει η Αφροδίτη και γι αυτό θα προσληφθεί ρεπόρτερ με σχετική ειδικευση.

Δεν πρόκειται να μπω στη λογική της δημόσιας αξιολόγησης της Αφροδίτης Ερμίδη, γιατί δεν το θεωρώ σωστό. Νομίζω ωστόσο ότι όλοι συμφωνείτε , πως το δικαίωμα μιας τέτοιας αξιολόγησης το έχει η διεύθυνση της εφημερίδας. Υπό συνεχή αξιολόγηση βρισκόμαστε άλλωστε όλοι από το κοινό μας.

Όσες φορές αναγκάστηκα να προχωρήσω σε οποιαδήποτε διακοπή συνεργασίας, το κενό αντικαταστάθηκε από άλλο συνάδελφο. Ζητούμενο είναι να μπορεί να ανταπεξέλθει η εφημερίδα στις απαιτήσεις. Νομίζω ότι γνωρίζομαστε όλοι μεταξύ μας. Σας ενημερώνω επίσης ότι επιφυλάσσομαι να προσφύγω στο Πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ κατά του Απόλλωνα Λιακόπουλου για παραπλανητική και ύποπτη χρήση της ιδιότητας που του έχουν εμπιστευτεί οι συνάδελφοί του. Ο συγκεκριμένος συνδικαλιστικός εκπρόσωπος, όταν κινδυνεύει το σύνολο των δημοσιογράφων και της εφημερίδας με απειλές και διώξεις , παριστάνει την Αλίκη Βουγιουκλάκη στη «Μαρία της σιωπής». Ούτε ακούει, ούτε βλέπει, ούτε καλεί την ΕΣΗΕΑ παρότι ζει καθημερινά τη μάχη που δίνουμε. Είναι απίκο όμως για να εκμαιεύσει ανακοίνωση με γελοίες κατηγορίες εναντίον μου και αστήρικτες. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να με επισκέπτεται κα ιδίαν για να βάζει θέμα να πάρουν αύξηση συγκεκριμένα άτομα. Μάλλον θέλει να καταστήσει τον εαυτό του συνδιευθυντή της εφημερίδας.

Αποφάσισα να σας γράψω αυτά τα λίγα γιατί είμαι εκτός Αθήνας. Άλλο είναι η προστασία της δημοσιογραφίας και των δημοσιογράφων και άλλο η πώληση προστασίας.

Συναδελφικά και όχι εκδοτικά

Κώστας Βαξεβάνης